

Onze vzw ook hier te lande in actie...

Samen met Nepalese verenigingen in België hielden we een **benefiet** op 24 feb in Brugge met 3 Nepalese zangers en Nepalese hapjes om de dure nierdialyse van een jongen in Nepal te bekostigen. Maar, fondsen verzamelen voor al onze projecten zijn essentieel doch sensibiliseren en bewustmaken zijn even belangrijk. Daarom houden we ook schoolacties en workshops zoals in 2013 in de VBS De Leeuw in Zedelgem, GBS De Regenboog in Sint-Michiels en de Sint-Rembert School in Torhout.

We staan op heel wat festivals met een **info- en/of kookstand**. Noteer alvast: 24 mei op Feria Festival in Gent; 7 juni op Den Bruul voor het Leuvens Wereldfeest (Nepalese hapjes!) en 28 juni in het Minnewaterpark op 't Feest in 't Park te Brugge.

Reist u mee naar Mustang?

In het voorjaar 2015 plannen we alweer een sponsorreis naar Nepal en bezoeken er ook onze **nieuwe projecten in Chinnebas en Syangja**. Kers op de taart is een lichte trekking naar **Mustang**. Geïnteresseerden kunnen zich alvast aanmelden. Dit helpt

rekening te houden met de wensen van de medereizigers. Hoe groter de groep, hoe lager de kostprijs en gezelligheid troef.

Financieel nieuws

Na een grondige controle van twee ministeries zijn we trots de volgende 6 jaar fiscaal attesten te kunnen uitschrijven. Desgevallend vindt u die dan ook hier bijgevoegd. Weetje: 45% terugbetaald vanaf €40.00 per jaar.

Een nieuwjaarswens uitgekomen:

Deze gedrukte nieuwsbrief komt bij alle sponsors toe. Meer nieuws vindt u op onze website en/of via e-mail, een goedkopere en snellere manier om te communiceren. Onze oproep per e-mail om een jongen zonder voeten te helpen werd een tijdje geleden positief beantwoord. **Bedankt, Birgit** om voor deze jongen te zorgen zodat hij nu zorgeloos naar school kan en we kunnen uitkijken naar een orthopedische oplossing zodat hij zelf kan stappen.

Namaste en tot ziens.

HIMALAYAN PROJECTS vzw

LEISELESTRAAT 138 B-8200 BRUGGE BELGIUM
☎ 00 32 (0)50 385704 - gsm: 0487 380 277
Projectrek.: BIC: BBRUBEBB-Iban: be14380010816783
himalayanprojects@gmail.com - www.himalayanprojects.org

Nieuwsbrief 2014

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

In de gewone pers niets dan kommer en kwel zonder veel relativering. Wij houden ons eraan ook positief nieuws te brengen over onze verwezenlijkingen in die schijnbaar eindeloze betoverende bergketen: de Himalaya genaamd. Dit doen we inmiddels al 15 jaar lang, waarvan 10 jaar als erkende vzw.

15 jaar ontwikkelingswerk dus met reeds heel wat resultaten: de bouw van een paar scholen, een medische post met tandarts kabinet en labo, voetbruggen, waterleidingen en zonne-energie, huisjes voor weeskinderen en mensen in armoede, een speeltuin en sportvelden. We sponsorden een paar honderd studenten en betaalden dringende operaties en een niertransplantatie. Tja, het zijn maar een paar rimpels in een oceaan van bergen. Maar rimpels kunnen golven worden, nietwaar? De kers op de taart is toch wel de bekroning van 'De Shree Lali Gurans Primary School' in Chitre als **'Beste basisschool van het district Myagdi'**!

Ondertussen zijn we bezig met de uitbouw van een middelbare school in Chinnebas en een basisschool met internaat voor 25 dove kinderen. Zie verder in deze nieuwsbrief.

Proficiat dus aan alle sponsors en vrijwilligers die deze dromen helpen realiseren, alsook aan de dorpelingen en leraars, verpleegster ter plaatse die er blijven voor gaan!

Nood aan een nieuwe school

Verleden jaar zijn we begonnen met de uitbouw en renovatie van een **middelbare school** in de centrale heuvels van Nepal. Met een subsidie van de provincie West-Vlaanderen hebben we **twee nieuwe kleuterklassen** gebouwd en een **speeltuintje**.

Tijdens mijn (Paul Vande Moortel) blitsbezoek aan de verschillende projecten in april werd ik uitgenodigd om de officiële opening van deze klassen te mogen bijwonen. Na contacten in België met de Kerun vereniging die vroeger ook al enkele projecten opzetten in Nepal, had ik het geluk dat twee vertegenwoordigers mij wilden vergezellen naar dit feest. De mooie en dankbare ontvangst van de lokale kinderen, bevolking en schoolstaf konden hen overtuigen om mee in dit verhaal te stappen zodat we de ganse school in een trek kunnen uitbreiden en renoveren. Met twee gaat het immers tweemaal zo snel. En met zo'n 130 nieuwe donateurs kun je het verschil maken.

De klassen werden binnenin met lakverf afgewerkt en werden zelfs beschildert met permanente tabellen zoals het Nepalees en ons alfabet, getallenreeksen, enzovoort. Met de lakverf kunnen we eindelijk de muren afwassen en proper houden.

Eveneens werd aan de achterkant een veiligheidsmuur rond de compound gebouwd en een tuintje aangelegd voor de kinderen. Dit was een niet aangekondigde verrassing en werd door ons bijzonder gemaakt. Het is de lokale gemeenschap duidelijk menens en daar zijn we heel blij om.

Het begin van een heel nieuw avontuur.

Schoolcomplex Chinnebas

Nieuwe kleuterklassen

Afgewerkte kleuterklas

Officiële opening

Een veilige kindertuin

Ons trainings- en onderzoeksinstituut die we met zes andere Nepalese partners hebben opgezet is zijn tweede werkjaar intussen voorbij. We hebben verschillende cursussen kunnen organiseren zoals persoonlijkheidsstraining, opmaak CV en solliciteren. Deze cursussen worden vooral besteld door ander INGO's in Pokhara werkzaam die zeer enthousiast zijn maar onvoldoende vraag genereren. Ook voor de lokale overheden konden we verschillende computergereleerde cursussen aanbieden wat een meevaller was. Het gewone individuele publiek, ook langs private hogescholen om blijven moeilijk gemotiveerd om zelf cursussen te betalen, hoe laag het inschrijvingsgeld ook is. De rendabiliteit blijft dus precair. We hebben een nieuwe kapitaalsverhoging ingebracht en hopelijk komt hiermee dit instituut eindelijk goed van de grond. Gelukkig hebben we een deel van het gebouw kunnen onderverhuren aan een investeringsbank om de werkkosten substantieel te kunnen drukken. Ook het secretariaatspersoneel wordt gedeeld wat efficiëntie zeker te goede komt. Duimen maar dat we ook op deze meer conventionele 'commerciële' manier succes kunnen boeken.

To live and die in Chitre.

Ook in Chitre, dat onogelijk klein dorpje in de Himalaya gaan mensen heen: een jonge student aan het begin van zijn leven, een man in het midden van zijn leven en een kleine oude man die we kennen van de vele projecten waarvoor hij zich inzette.

De eerste jongen Dag Bahadur Pun, ooit een van onze studentjes in onze eerste basisschool heeft zo veel geleden... Jaren geleden hielpen wij hem – dankzij jullie steun - met een niertransplantatie. Dit was pas de derde geslaagde in Nepal. Nu, 4 jaar later en pas 21 jaar oud is hij alsnog te bezweken aan complicaties.

Khim Bahadur Garbuja een hartkwaal nadat ze net geven, in 2000. Hij schonk onze medische post op te naam draagt. Spijtig genoeg kwaal en dit terwijl hij in het verkondigde dat er pas een in onze medische post.

verloor zijn dochter aan op onze school kwam les ons een stuk land om er bouwen die nu haar overleed hij aan dezelfde dorp het goede nieuws kleindochter was geboren

We moesten ook afscheid nemen van Khadka Pajja, een stille, immer goedgeluimde werker. Hij was altijd aanwezig om een handje toe te steken voor onze projecten. 'De korte' noemde ik hem en hij noemde mij 'de lange', niet omwille van mijn lengte want hij vond mij maar gemiddeld in vergelijking met andere 'blanke toeristen' maar omwille van mijn neus. Hij is al duttend op een matje in de zon voor zijn huis vredig ingeslapen.

In memoriam: alle drie waren ze met ons verbonden in het verre België.

De Kerun vereniging rapporteert:

Dit persoonlijk relaas van Hedwig Racquet en Eddy Goemans, bestuurders van deze vereniging is een aanvulling van ons artikel over de bouw van de school in Chinnebas.

't Is seffens alweer een jaar geleden dat Eddy en ikzelf naar Nepal reisden in de periode dat de voorzitter Paul ginder zijn ronde deed van de projecten. Met een beetje puzzelen lukte het, ons programma te laten samenvallen met dat van Paul. Samen reisden we dus naar Chinnebas, achteraan in de jeep, een rit van een viertal uren op onverharde, stoffige wegen.

De ontvangst was zeer hartelijk. Het beste van hun bescheiden middelen werd uit de kast gehaald om hun dankbaarheid te tonen voor wat de vzw doet voor deze gemeenschap en in 't bijzonder voor de school. Een hartig hapje, een frisse drank bij aankomst. De academische zitting en inhuldiging van de kleuterklas waren hartverwarmend.

Achteraf gingen we de klassen bezoeken die zouden herbouwd worden, maar in overleg met de belanghebbende comités werd besloten te renoveren en een nieuwbouw op te trekken teneinde de school de capaciteit te geven een volledig leerplan aan te bieden.

Het enthousiasme van de dorpsgemeenschap is zo groot en bewijst dat we een goede keuze maakten in dit project stappen. Wij willen deze overtuiging ook overbrengen aan allen die ons tot hertoe hebben gesteund, en hopelijk blijven steunen. Wij brengen tevens de hun dankbaarheid over vanuit het besef dat zonder de financiële ondersteuning de uitbouw van degelijk onderwijs een droom zou blijven.

De ruwbouw van de nieuwe lokalen zal zowat klaar zijn en zal er vóór het regenseizoen hopelijk nog gestart worden met de afwerking en kan de renovatie van de bestaande gebouwen aanvatten.

Wij popelen van ongeduld om te gaan kijken wat het resultaat zal zijn. Als wij terugreizen en iemand onder jullie wil ook eens wat beleven ... laat je horen. Namens de "werkgroep Kerun".

Foto's: v.l.n.r. Hedwig, Paul en Eddy voor de oude klassen / Eddy en Hedwig wachten op hun lokale lunch / Hedwig, Deepak onze lokale manager en Eddy krijgen een hartelijke ontvangst d.m.v. een tika (voorhoofdstip) en een verse bloemenkrans.

Nu deze eerste fase succesvol is afgerond, zijn we al overgegaan naar de volgende fasen. Momenteel is de **nieuwbouw** bezig van de klassen voor **4 nieuwe leergangen**: 9 tot 12. Hiermee kunnen de honderden kinderen naar deze school blijven gaan zonder uren een helling op en af te klauteren naar een ander afgelegen school, wat geen sinecure is in de moessontijd. Nu is er geen excuus meer om kinderen niet meer naar school te sturen.

In een volgende fase gaan we de resterende oude klassen volledig **renoveren**. Alle klassen krijgen een nieuw dak, vensters en deuren. Ook de vloer dient geëgaliseerd en de muren uitgeplakt om daarna ook een nieuwe verflaag te krijgen. Voor de binnenkant werd gekozen voor verschillende fleurige kleuren.

Ook de **binnenuitrusting** wordt vernieuwd of uitgebreid. Zo hebben we al nieuwe witborden gekocht alsook een opbergkast en lockerkast voor de leraars. We hopen ook een computerklas in te richten.

Ook aan het **kwaliteitsonderwijs** wensen we de nodige aandacht te besteden. Daarom hebben we het bezoek georganiseerd van een Britse Universiteitsmedewerker Barbara Potter, die voor de Help NGO uit Groot-Brittannië de mogelijkheden onderzocht om jaarlijks een aantal Engelstalige leraars via homestay hier telkens twee maanden les te komen laten geven. Een Britse leraar heeft al toegezegd voor juni en juli.

We hopen ook met **individuele sponsors** deze school inhoudelijk te versterken en het nodige educatief materiaal te voorzien. Alle beetjes helpen.

Zie ook artikel Kerun vereniging iets verderop in deze nieuwsbrief.

Ruwbouw 1ste etage al klaar

Binnenaanzicht ruwbouw

Budgetoverhandiging

Weg met cementen bordes

Hoog bezoek uit G.B.

Terug in Chitre, een jeugdhuis verrezen.

Een fiere voorzitter.

Onze lokale timmerman.

De inhuldiging start.

Muzikale begeleiding.

Jeugdclub: 'De LADIES'.

We zijn al een aantal jaar bezig met de inrichting van **sport- en ontspannings-faciliteiten voor de jeugd in Chitre**. Het voetbalveld werd tot officiële afmetingen uitgebreid, alsook het basket- en volleybalveld. We brachten stalen palen en doelen zodat we nu ook niet steeds bomen moeten kappen voor herstel en onderhoud.

Dit jaar hebben we dan eindelijk ook het jeugdhuis kunnen bouwen. Het hoofdgebouw is afgewerkt, net op tijd voor het jaarlijks sportfestival. De **Himalayan Youth Club** is nu de fiere eigenaar! We waren te gast voor de officiële opening. Een mooie belevenis.

Samen met de lokale bevolking en de jeugd en dankzij een toelage van de **Provincie West-Vlaanderen** naderen we de definitieve afronding van dit project. Rest nog de bouw van toiletten, een douche en kleed- en opslagruimte. Er moet nog een speciale metalen scharnierende deur aan de voorkant komen zodat het podium zowel naar buiten of binnen toe dienst kan doen.

Intussen heeft het dorp een weg gekregen die tot aan onze school en jeugdhuis reikt. Let wel: dit is een uitgegraven zandweg die enkel in het droogseizoen berijdbaar is met jeeps en dus allesbehalve comfortabel is. Maar voor het leveren van goederen en de uitvoer van eigen kweekoverschotten is het voor de lokale bevolking toch veel interessanter geworden. Het is er ook niet druk (2 trucks of tractors en enkele moto's per week) zodat het trekkingstoerisme er niet te veel onder lijdt. **Gelukkig maar op één van 's werelds 10 mooiste wandeltochten!**

Zo zijn er **twee klassen** gebouwd en toiletten en douches. Een ander bijgebouwtje dat als leraarskamer voorbestemd werd fungeert momenteel als keuken gezien de school te ver gelegen is om dagelijks naar huis te pendelen.

Tijdens ons bezoek bleek dat de 25 kinderen, alle leergangen door elkaar, in één klas les volgen. In het ander lokaal slapen ze alle 25, samen met de leerkrachten. De leerkrachten zijn niet erkend en werken onbezoldigd. Ze krijgen enkel wat leefgeld van de ouders. Hier moet dus **dringend een oplossing** voor komen ook al ontbreekt het hen alleszins niet aan enthousiasme en opoffering.

Op een tweede stuk land kan een verblijfthuis gebouwd worden. Er is een bron met water die wel niet drinkbaar is maar toch voor douche en toiletwater kan zorgen. Voor drinkbaar water willen we met elektriciteit kan immers een waterzuiveringstoestel geïnstalleerd. Subsidies werden hiervoor aangevraagd.

Een tweede luik van dit project is echter even belangrijk: een **kwalitatieve** invulling van het project.

Gelijkwaardig onderwijs voor deze kinderen is het ultieme doel.

Teveel projecten focussen zich op de infrastructuur en eenmalige acties. Zo zie na verloop van tijd heel wat constructies verkommen. Daar willen wij ons voor behoeden. We moeten ons blijven inzetten op kwalitatief onderwijs voor iedereen!

Hiervoor zoeken we nog heel wat sponsors die jaarlijks - of maandelijks - een bijdrage willen leveren om de leerkrachten te bezoldigen, schooluniformen en educatieve materialen aan te kopen, onderhoud te voorzien van verblijf op school enzovoort.

Sponsort U Alisa Gurung, 8 jaar?

Met 25 in 1 kamer.

Bouwsite internaat

Bronwater.

Ook dove kinderen horen les te krijgen, niet?

2 klassen in gebruik.

Hartelijke ontvangst.

Met 25 in een klas.

Leraarskamer of keuken?

Dove kinderen en leraars.

We krijgen heel veel aanvragen binnen voor zoveel projecten dat we ons moeten wapenen tegen het moedeloos worden. Vele projecten moeten we aan de kant schuiven omwille van diverse redenen maar af en toe springt er een uit waar we helemaal voor kunnen gaan. Zo kwam de vraag om een groepje dove kinderen te helpen in het Syangja district, ten zuiden van Pokhara. Tot voor kort probeerden deze kinderen in het gewoon onderwijs les te volgen, achteraan in de klas. Later huurden de betrokken families een huisje waar de oudste doven zelf probeerden les te geven.

Na een bezoek vatten we het plan aan om de dove kinderen volwaardige en evenwaardige school en opvang te bieden. Een subsidie werd aangevraagd en goedgekeurd bij de **Provincie West-Vlaanderen**. Na wat strubbelingen met een aantal personen in het schoolcomité die veel te veel aasden op het grote geld uit het Westen, is het comité thans samengesteld uit mensen met realistische verwachtingen en met wie we op gelijkwaardige voet kunnen samenwerken. Even afwachten met beloftes inlossen heeft duidelijk zijn vruchten afgeworpen en gelukkig niet te lang want het zijn tenslotte de kinderen waarvoor we het allemaal doen. Een lokale familie heeft land afgestaan die tussen twee haarspeldbochten kwam te liggen van een nieuw uitgegraven weg. Stoffige, bultige landweg zonder asfalt.

Zo is weer een nieuwe school verrezen.

Nog meer nieuws uit Chitre, ons basisdorp

Ook in de school te Chitre wordt er hard gewerkt. Ieder jaar krijgen we één of twee leraars uit Engelstalige landen die vrijwillig een handje komen helpen. Zij staan in voor de opwaardering in het educatieve aspect van onze basisschool en mede daardoor als de beste van het district werd verkozen. Ook daardoor de beste van het ganse district is verkozen. Ook medische vrijwilligers (dokters en tandartsen) komen er regelmatig op controlebezoek.

We kochten ook een nieuwe elektronische piano aan want de Nepalezen onderhouden graag nog hun traditionele volksliederen. Ook de nieuwe computers zijn gearriveerd. Toegang tot het internet is ons volgend objectief want in deze afgelegen gebieden wil men niet langer verstoken blijven van wereldse kennis en contacten.

In de medische post deed een Brugse stagiaire-verpleegster haar stage (zie haar verslag verderop). Simon Wydall, een dokter uit London was er gelukkig ook voor haar begeleiding en deed ook een grondige doorlichting van de werking. Een aantal pijnpunten kwamen aan het licht, zoals problemen rond hygiëne. De Nepalese norm ligt op dat vlak zeer laag en hieraan wordt nu hard gewerkt zodat de medische post zijn voorbeeldfunctie kan uitdragen.

Er werd ook nieuw **labmateriaal** gekocht en een draagbaar **elektrocardiogram** toestel staan nog op ons verlanglijstje. Helaas hebben we weinig specifieke sponsors voor onze medische post en moet voorrang gegeven worden aan het **loon** van de lokale verpleegster maar vooral ook aan **gratis medicijnen** voor de armen.

In oktober hadden we dan ook twee tandartsen op bezoek die elkaar aflossen voor ons jaarlijks '**Dental Camp**' die twee weken duurde. Als we een zekere continuïteit kunnen garanderen in bezoekende **tandartsen** kunnen we veel preventiever gaan werken en tanden gaan preserveren i.p.v. extracties die nu primeren. Tijdens dit schrijven is Lisa Fomenko, een stagiaire (HoGent) in Chitre gearriveerd. Succes!

(Foto: Kris & Leen, de tandarts en zijn assistente)

Nieuw educatief materiaal

Goed rapport = kadootje

De kracht van vrijwilligers

Het is voor de mensen in de 'Himalayan Projects' fantastisch dat we op regelmatige basis professionelen en vrijwilligers hebben die hun tijd en energie vrijwillig willen besteden aan onze projecten. In België beseffen we vaak niet hoe goed we het wel hebben. Als we van een lang verblijf in de bergen terug keren naar België, is het eerste onderwerp van gesprek meestal de crisis hier in België. Dit is zeer moeilijk te begrijpen na al de armoede en problemen die we te zien kregen in de Himalaya. **Gelukkig zijn er heel wat mensen die zich inzetten!**

Zo heeft ondermeer een Belgische dokter die ook - raar maar waar - tandarts is ons gecontacteerd om ons dit jaar bij te staan en zou graag een drietal weken in ons medisch centrum verblijven. 2014 kan al niet meer stuk.

In april kwam **Ulrike Peere**, bachelor verpleegkunde haar stage doen in onze medische post; verleden jaar stelde ze zich voor, nu volgt **haar relaas**:

V.l.n.r.: Ulrike, keukenhulp, Simon de Britse dokter, Didi de gastvrouw en Pasang de gids.

Deze buitenlandse stage was een heel erg mooie en verrijkende ervaring. Ik vertrok met een positieve ingesteldheid. Doordat ik al persoonlijk contact had gehad met Paul Vande Moortel, de Belgische voorzitter van de VZW wist ik aan wat ik mij kon verwachten.

Toch was ik de eerste weken een klein beetje teleurgesteld. Er kwamen niet zo heel veel patiënten op een dag en als er dan kwamen, waren de casussen verpleegkundig niet zo uitdagend. De medische post was al heel goed uitgerust, daar stond ik van versteld!

Tijdens mijn verblijf in de medische post in Chitre had ik enkele malen telefonisch contact met Paul, de voorzitter. Door deze gesprekken werd ik gestimuleerd om toch actie te ondernemen in het dorp. Eenmaal ik er al wat langer was, de taal een beetje machtig was en de grootste gezondheidsproblemen kende, kon ik hierop inspelen. Zo nam ik initiatief om de kinderen van de lagere school handhygiëne bij te brengen en hun tandjes te leren poetsen.

Na de eerste dagen besepte ik dat ik een knop moest omdraaien. Ik mocht niet steeds vergelijken met de situatie in België, maar proberen te begrijpen waarom ze sommige dingen op een bepaalde manier aanpakken. Dat maakte het

makkelijker om me in te leven in de situatie van de patiënten en hoe hierop in te spelen. Zoals eerder vermeld heb ik technisch geen grote uitdagingen gehad, maar na enkele dagen begon ik in te zien dat dit niet hoeft. Ik probeerde (op kleinschalige manier) de patiënten gezondheidsvoorlichting te geven (i.v.m. antibiotica, roken, anticonceptie,...) en ik voelde me daar goed bij. Dat voelde wel aan als mijn verantwoordelijkheid, want soms wordt er door de patiënten nogal lacherig over gedaan.

De mensen in Nepal leven op een heel ander ritme dan wij hier in België. Na enkele weken neem je dit gemakkelijk over. Ik denk dat ik meer had kunnen verwezenlijken als ik op het 'Westers' tempo had verder geleefd.

De eerste weken heb ik wel het echte patiëntencontact gemist, door de taalbarrière. Na enkele weken werd dit beter omdat ik enkele woordjes 'Nepali' sprak. Een verblijf van 6 maanden zou in dat opzicht fantastisch geweest zijn. Tegen dan ken je de taal voor een groot stuk en kun je zelf contact houden met de patiënten en de inwoners. Dit zou het ook makkelijker gemaakt hebben om nog andere initiatieven uit te werken, omdat je dan meer informatie hebt over de problematiek van de inwoners op vlak van gezondheid.

Door deze buitenlandse stage zal ik in België veel economischer werken. De patiënten moeten alles zelf betalen, en hebben er niet altijd de middelen voor. Het gezondheidszorgsysteem in België dat voor ons zo vanzelfsprekend is, is eigenlijk een grote luxe. En weten dat we toch nog zouden durven klagen dat het ons teveel geld kost.

De mensen in Nepal hebben me geleerd tevreden te zijn met minder. Ze bezitten zoveel minder dan wij en toch zijn ze zo gelukkig. Een grote factor daarin is de afwezigheid van stress. In het begin heb ik me meerdere malen druk gemaakt in hun 'Nepali time', maar na enkele weken zit je zodanig in dat stramien dat je zelf zo begint te denken en te doen.

Deze buitenlandse stage was heel erg verrijkend als verpleegkundige, maar ook als persoon. Verpleegkundig ben ik me meer bewust van het feit dat het heel erg belangrijk is mensen (juist) te informeren. Hier in Nepal wisten mensen zo weinig van hun lichaam en ziekteprocessen. Ik hoop dat ik hier wat aan kon verhelpen.

Als persoon heb ik heel veel warmte en respect gekregen van de plaatselijke bevolking. Wat ik daar gevoeld en gekregen heb van de mensen, heb ik hier nog nooit gehad in België. Ik ben dankbaarder voor alles wat we hier hebben en ben me er ook beter bewust van.

Ulrike Peere oktober 2013.

Foto's: Ulrike helpt ook mee in de keuken en het voederen en verzusterd met de lokalen.

